

2den Behandling om et fast Tilskud af 30,000 Rd., idet der ikke forekom mig at være noget rigtigt Princip i dette Forslag. Der er Princip i, at Broderlandet, som der her er Tale om, fritages for at betale sin øverste Bestyrelse; men, saasnart man gaar ud over dette, mener jeg, at der aldeles ingen Grænse er for, hvad der overhovedet skal betales fra vor Side, og derfor mener jeg, at vort Forslag har en fra det ærede Medlems Forslag ved 2den Behandling fuldkomment forskjellig Charakter. Med disse Bemærkninger skal jeg henstille Sagen og anbefale vort Forslag til det høie Things Velvillie.

Justitsministeren: Det af det ærede Udvalg stillede Endringsforslag til det 3die Affinit af § 6 har jeg ikke Noget at indvende imod; jeg anseer det endog saa for en Forbedring af Paragraphen, saaledes som den sidst blev vedtagen. Jeg fandt efter min hele Stilling til den statsretlige Side af Sagen ikke Anledning til forrige Gang at indlade mig i den Grad i Detallen, at jeg troede det nødvendigt at henlede det høie Things Opmærksomhed paa denne Deel af Paragraphen; men, som sagt, Vedtagelsen af Udvalgets Forslag kan jeg fra mit Standpunkt ikke Andet end anbefale. — Hvad derimod angaaer det af otte ærede Medlemmer stillede Endringsforslag om at forøge det midlertidige Tilskud, da kan jeg kun forsaavidt støtte dette Forslag, som jeg i dets Vedtagelse vilde see en Tilsendegivelse fra det høie Things Side om, at det ikke ubetinget og under alle Forhold vil fastholde det Botum, som det afgav ved 2den Behandling med Henhyn til den finansielle Side af Sagen. Vedtagelsen af Forslaget vilde derhos ganske vist bringe den samlede Sum af, hvad der i de første Aar skulde ydes Islænderne, op til den samme Størrelse, som oprindeligt var foreslaet af Regjeringen; men det, som er den væsentlige Mangel ved Forslaget, og hvorfor jeg mener, at Regjeringen ikke kan og bør gaare ind derpaa, ligesom jeg er aldeles vis paa og overbevist om, at dets Forelæggelse for Islænderne paa tiingen Maade vilde berede Forsatningsagen nogen heldig Tilendbringelse, er, at den Deel af det sam-

lede Tilskud, der betegnes som fast Tilskud, men som jo dog ikke er mere fast, end at det kan forandres ved en Lov om Bidrag fra Island til de fælles Finantser, er altfor ringe. Det er saa ringe, at efter min Overbeviisning vilde det efter dets Vedtagelse ikke kunne undgaaes om kortere eller længere Tid at komme til Rigsdagen med Anmodning om Tilskud til Islands Finantser, og det er netop det, som Alle de, der have udtalt sig om Sagen — det ærede Udvalg indbefattet — have meent, at vi skulde undgaae ved det Lovforslag, vi her behandle. Det nuværende aarlige Tilskud til Island er jo, som oftere omtalt, omtrent 33,000 Rd. Naar man dertil lægger den forøgede Udgift, som vil følge for Island deraf, at Administrationen for en stor Deel lægges derop, det vil sige, at der finder en grundig Decentralisation Sted, hvilken Udgift af Regjeringen er anslaaet til 5,000 Rd., og naar man endvidere dertil lægger den Indtægt, som hidtil er opført paa Islands Conte, nemlig Afgiften af Postskibet, en Indtægt, der er opført med 1,500 Rd., men som nu skulde falde bort, saa vil det høie Thing see, at man allerede paa den Maade er oppe ved de 40,000 Rd.; og naar man dertil tager i Betragtning, at der er mangfoldige Retninger, hvortil der ikke er skeet Island Fyldest og heller ikke burde være skeet det Fyldest paa samme Maade, som det er skeet hertede, at der er mangfoldige Ting, som i og for sig burde foretages deroppe, men som man hidtil har opsat, idet man har sagt: Det vilde forøge vort Tilskud til Island altfor uforholdsmæssig meget, lad det vente, til Island faaer Raadighed over sine Finantser, — jeg siger, at, naar Alt dette tages i Betragtning, saa vil det høie Thing dog maaskee tilsidst blive enigt med mig om, at Afstanden mellem disse 40—45,000 Rd. og de 15,000 Rd. er langt større, end at den kan overspringes i et Tidsrum af 30 Aar ved Hjælp af det midlertidige Tilskud, hvoraf der dog til Opsparing og til Udvikling af Landets Productionskræfter kun vil være disponibelt omtrent 20,000 Rd., som efter 10 Aars Forløb tage meget stærkt af. Dertil kommer, at ved paa den Maade at søge at naae sit Maal, at man gjør det midlertidige Tilskud stort og